

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **Ing. L. W.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ivanem Vávrou
sídlem Dlouhá 208/16, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. KUUK/145701/2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. KUUK/145701/2023, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města X, odboru stavebního úřadu, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 7. 2023, č. j. MmM/101158/2023/OSÚ/KJ, jímž stavební úřad výrokem I. podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, účinného do 30. 6. 2024 (dále jen „starý stavební zákon“) nařídil žalobci a jeho manželce coby vlastníkům stavby „*Dřevěného přístřešku pro osobní automobily, kůlny a oplocení včetně pojezdové brány na pozemku Statutárního města X parcelní číslo XA, v*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ulici X, v obci X“ její odstranění a výrokem II. rozhodl o povinnosti nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nijak nezpochybňoval nařízení odstranění staveb dřevěného přístřešku pro osobní automobily a kůlny, neboť ty nebyly předmětem povolovacího ani kolaudačního řízení. Za nesprávnou však považoval část výroku týkající se odstranění oplocení a pojezdové brány, neboť již v průběhu kolaudačního řízení, kterým byla kolaudována stavba rodinného domu, bylo oplocení zbudováno v rozsahu, v jakém se nachází i k dnešnímu dni, tedy ke dni nařízení jeho odstranění. Upřesnil, že již ke dni kolaudace bylo oplocení zřízeno a bylo zbudováno ukotvení a ovládání pojezdové brány. Dodal, že pojezdovou bránu je nutno brát jako součást oplocení a není samostatnou stavbou. Poznamenal, že poměry na místě samém neumožňují jinou variantu vjezdu na pozemek a jeho oplocení.
3. Žalobce vyjádřil nesouhlas s argumentací správních orgánů, že ze smlouvy o výpůjčce nevyplývá, že by na užívání části parcely mohlo či mělo být zřízeno oplocení. Drátěné oplocení vybudoval v době stavby rodinného domu, a to bylo řádně zkolaudováno. Poznamenal, že smlouva o výpůjčce byla nutným podkladem pro úspěšnou kolaudaci poté, co bylo kolaudační řízení přerušeno. Od vydání kolaudačního rozhodnutí, tak byl důvodně přesvědčen, že oplocení je řádně zkolaudováno.

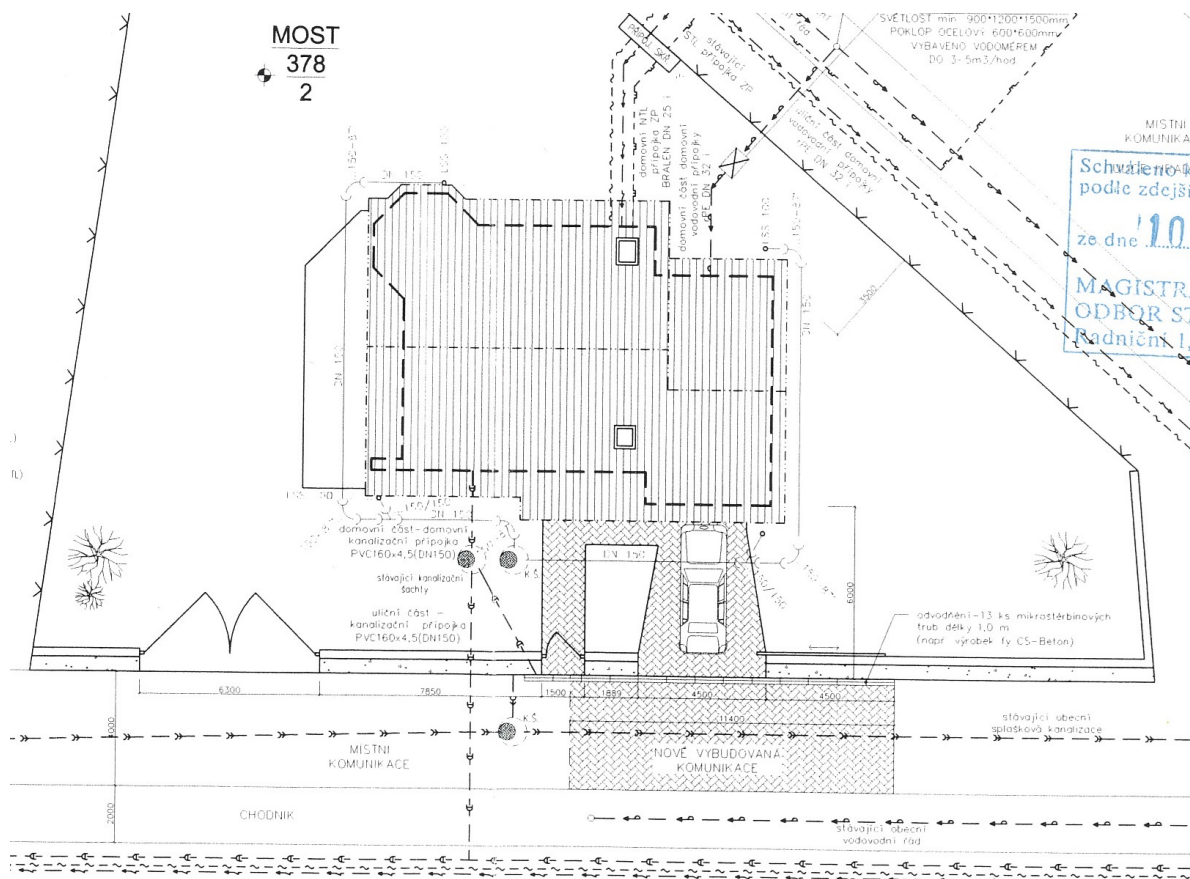
Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že žalobce nijak nedoložil své tvrzení o tom, že stavba oplocení se na daném místě nacházela ve stejném stavu jako v době kolaudačního řízení. Doklady ve správním spise nezaložily důvodnou pochybnost o tom, že stavební úřad zjistil skutkový stav správně. Podle žalovaného ve stavebním povolení i kolaudačním řízení nebylo žalobci povoleno umístění a provedení oplocení na pozemku parc. č. XA (dříve XB) v k. ú. X (dále jen „pozemek města“), který byl a nadále je ve vlastnictví jiného subjektu. Stavba oplocení (včetně pojezdové vrány) je tedy stavbou nepovolenou a nařízení jejího odstranění bylo důvodné.

Posouzení věci soudem

5. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný vyslovili s tímto postupem souhlas.
6. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

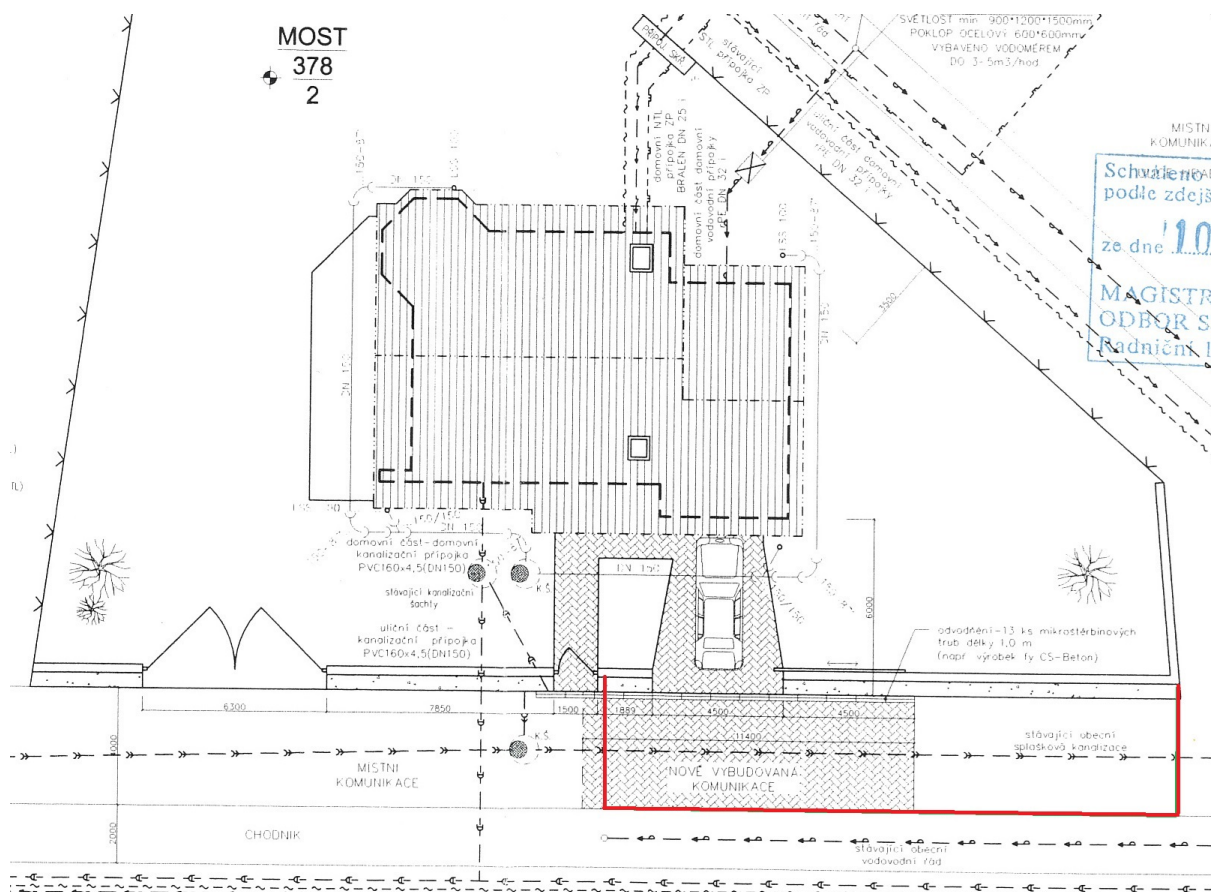
8. Podle § 129 odst. 1 písm. b) starého stavebního zákona platilo, že „[s]tavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.“
9. Podle § 79 odst. 2 písm. f) starého stavebního zákona platilo, že „[r]ozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše.“ Soud konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že pozemek města, na kterém žalobce vybudoval oplocení a pojezdovou bránu sousedí se silnicí a s chodníkem, tedy s veřejně přístupnou pozemní komunikací. V daném případě, tedy stavba oplocení nesplňovala tzv. volný režim a k její realizaci bylo nutné vydání rozhodnutí o umístění stavby, resp. územního souhlasu. Současně žalobce nijak nenamítal, že by na stavbu oplocení nepotřeboval rozhodnutí o umístění stavby či stavební souhlas.
10. Soud připomíná, že napadeným rozhodnutím bylo mimo jiné potvrzeno rozhodnutí o nařízení odstranění stavby oplocení, neboť byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Stěžejní otázkou soudního přezkumu je to, zda stavba oplocení byla provedena na základě stavebního povolení a zkolaudována v rámci stavby rodinného domu žalobce.
11. Ze správního spisu vyplývá, že podle stavebního povolení ze dne 10. 5. 2005, sp. zn. SÚ 1103/2005-330-Ro, kterým byla povolena stavba „rodinného domu s garáží včetně připojení na vodovod, kanalizaci, elektrickou energii a plynovod, a dále včetně přístupové a příjezdové komunikace a oplocení v ulici X v X, na pozemku pozemková parcela číslo XC a XB v k. ú. X“, má být součástí stavby i vybudování přístupové a příjezdové komunikace, kdy nově budovaná část komunikace měla být tvořena shodně s příjezdovou komunikací s přístupem na pozemku stavebníka betonovou dlažbou.

12. Z výše připojeného situačního plánu, který je opatřen razítkem Magistrátu města X, odbor stavebního úřadu, je zřejmé, že oplocení včetně pojezdové brány se mělo podle projektové dokumentace nacházet toliko na pozemku parc. č. XC v k. ú. X (dále jen „pozemek žalobce“), nikoli na pozemku města, který s pozemkem žalobce sousedí. Na něm, se měla nacházet nově vybudovaná komunikace navazující na místní komunikaci (silnici), která vede vodorovně vedle pozemku žalobce a končí zhruba v polovině jeho délky, tedy je tzv. slepá. Na ní pak dále navazuje pozemek města. Na druhé straně komunikace se nachází chodník, který pokračuje až za konec místní komunikace. Za koncem pozemní komunikace se tak mezi chodníkem a pozemkem žalobce nachází právě pozemek města. Z plánu je zřejmé, že oplocení mělo být v celé své délce vedeno souběžně se místní komunikací. Pojezdová brána měla být umístěna v rámci oplocení (tedy rovněž vodorovně se silnicí), a to na pozemku žalobce v místě sousedícím s nově vybudovanou komunikací.
13. Kolaudačním rozhodnutím ze dne 23. 5. 2006, sp. zn. SÚ 292/2006-330-Ro, bylo povoleno užívání výše uvedené stavby rodinného domu. Podle něj byla stavba provedena podle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení, byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení a byly zjištěny jen drobné vady a nedodělky, konkrétně mělo být dokončeno oplocení a terénní úpravy. Směrem k přístupové a příjezdové komunikaci je uvedeno, že „je zhotovena z betonové zámkové dlažby. (Na část pozemku pod nově vybudovanou komunikací ve vlastnictví města X byla uzavřena smlouva o výpůjčce.)“
14. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že dne 28. 3. 2023 byla provedena kontrolní prohlídka v rámci, které bylo mimo jiné zjištěno, že „oplocení ve tvaru U je umístěné na severní a východní hranici na pozemku Statuárního města X parc. č. XA“. Součástí protokolu z kontrolní prohlídky je i fotodokumentace z níž je patrné, že část oplocení se nachází na pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

města, neboť plot je umístěn hned vedle chodníku a pojezdová brána se nachází kolmo k místní komunikaci, konkrétně na pozemku města v místě navazujícím na místní komunikaci. Tyto skutečnosti jsou rovněž patrné z fotodokumentace (podle časového razítka na fotografiích pořízené dne 13. 5. 2022) jež je přílohou podání Statutárního města X označeném jako Předání věci k dalšímu řízení – odstranění stavby. To, jak je nyní umístěna pojezdová brána a oplocení bylo soudem červeně znázorněno na situačním plánu.

15. Podle smlouvy o výpůjčce ze dne 21. 10. 2005, č. 64/4/2005, uzavřené mezi Statutární městem X a žalobcem a jeho manželkou, byla žalobci a jeho manželce vypůjčena část pozemku města o výměře 81 m² (specifikována zákresem na snímku pozemkové mapy), a to za účelem vybudování přístupové komunikace k rodinnému domu. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou.
16. Součástí správního spisu je rovněž vyjádření Statutárního města X ze dne 23. 8. 2023, jehož součástí je i fotodokumentace, z níž je patrné, že v době výstavby rodinného domu se oplocení provedené ze sloupků a pletiva bylo vybudováno na pozemku žalobce, neboť mezi ním a chodníkem se nachází travnatá plocha o šířce navazující silnice.
17. Z výše uvedených podkladů ve správním spise je zřejmé, že stavba oplocení byla podle stavebního povolení povolena toliko na pozemku žalobce. Současně podle kolaudačního rozhodnutí byla stavba provedena podle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení, byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení a byly zjištěny jen drobné vady a nedodělky konkrétně mělo být dokončeno oplocení a terénní úpravy. Z fotografií pořízených během kontrolní prohlídky

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 28. 3. 2023 však vyplývá, že oplocení včetně pojezdové brány se nachází na pozemku města. Na část tohoto pozemku byla uzavřena smlouva o výpůjčce, avšak toliko za účelem vybudování přístupové komunikace k rodinnému domu. Rovněž dle vyrozumění, ze dne 31. 5. 2005 udělilo Statutární město X, jakožto vlastník pozemku souhlas pouze s vybudováním přístupové komunikace (resp. umístěním betonové dlažby), nikoli se stavbou oplocení a pojezdové brány. Z žádných podkladů obsažených ve správním spise tedy nevyplývá, že by oplocení včetně pojezdové brány bylo zkolaudováno v takovém provedení, jaké je zachyceno na fotografiích z kontrolní prohlídky. Ani žalobce nepředložil žádný jiný doklad o tom, že by oplocení bylo takto vybudováno již ke dni vydání kolaudačního rozhodnutí a jako takové zkolaudováno.

18. Soud uzavírá, že stavba oplocení v části nacházející se na pozemku města nebyla provedena v souladu s projektovou dokumentací na stavbu rodinného domu, a tedy nemohla být ani zkolaudována kolaudačním rozhodnutím ze dne 23. 5. 2006, jak uváděl žalobce. Ze spisové dokumentace taktéž nevyplývá, že by se stavbou oplocení byl udělen alespoň územní souhlas (ostatně to žalobce ani netvrdí). Podle názoru soudu tak stavební úřad naprosto oprávněně zahájil řízení o nařízení odstranění stavby, která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření či jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem. Vzhledem k tomu, že stavba oplocení nebyla dodatečně povolena, neboť žalobce nepodal před zahájením řízení o odstranění stavby a ani v jeho průběhu žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, soud shledal, že byly splněny podmínky § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a bylo namístě nařídit odstranění předmětné stavby. Napadené rozhodnutí tudíž bylo vydáno plně v souladu se zákonem.
19. Nad rámec odůvodnění soud nepřisvědčil tvrzení žalobce, že poměry na místě neumožňují jinou variantu řešení vjezdu a oplocení jeho pozemku. Ze správního spisu je zřejmé, že nic nebránilo tomu, aby brána i oplocení bylo provedeno na pozemku žalobce, podle schválené projektové dokumentace. Soud připomíná, že ze spisu nevyplývá a žalobce ani nedoložil, že by takto nebyly brána a oplocení zbudovány v době vydání kolaudačního rozhodnutí. Toto provedení bylo rovněž schváleno stanoviskem Policie České republiky ze dne 25. 2. 2005 k napojení rodinného domu na pozemní komunikaci.
20. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené dokazování napadeným rozhodnutím, stavebním povolením, kolaudačním rozhodnutím ani usnesením Magistrátu města X ze dne 23. 2. 2006, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování v soudním řízení správním neprovádí.
21. Soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. prosince 2025

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu